Korteriüüri tõus Tallinnas oli 1936. a. 4,6%, kütte- ja valgustuskulud tõusid 27%, riietuskulud 2%, muud elatuskulud 1—2%. Peamiselt oli aga elatusmaksumuse tõus läinud aastal tingitud toitainete kallinemisest.

Rahvamajanduse seisukohalt ei saa toitainete hindade tõusu lugeda negatiivseks. Põllumajanduse ostujõu arvel eksisteerib suurem osa meie teisi siseturu varustamisel tööd leidvaid kihte. Suur osa kriisiraskustest oli tingitud põllumajanduse ostujõu langusest ja hindade tõus sel alal oli loomulikuks eelduseks olukorra üldisele paranemisele. Et see tõus tundus liiga järsuna, oli tingitud asjaolust, et kahel eelmisel aastal oli toitainete hinnatase surutud liiga madalale. Teistel aladel töötavaile rahvakihtidele tähendab see aga büdžeti kõrgenemist, kui nende teenistus vastavalt ei tõuse.

Rahva elatusstandardi tõusu ei saa arendada ühekülgselt, vaid tõus peab leidma aset kõigis kihtides, sest ainult tasakaalus võib ta areneda püsivalt.

Tervete majandusolude eelduseks on, et põllumajandussaaduste hinnad saavutaksid tasuvuse piiri. Kui viimaseil aasteil toimunud protsess hindade liikumises ses suunas on toonud paranemist, ei oleks mõtet võtta tarvitusele abinõusid selle tagasisurumiseks.

Kokkuvõte. Aastavahetusel pöördus uus lehekülg meie majanduse ajaloos. Kõiki huvitab küsimus: mida toob uus aasta?

Kogu maailm elab tänapäeval kartuses ning rahutuses. Keegi ei tea, mida toovad järgmised päevad, nädalad ja kuud. 1936. a. järgnes üllatus üllatusele ja vaevalt erineb käesolev aasta ses suhtes oma eelkäijast. Hambuni relvastatud rahvad seisavad üksteise vastu äärmises umbusalduses ja rahutuses oma tuleviku pärast. Iseendast tühine juhus võib põhjustada sõjatule loitmalöömist.

Meie rahva elatusstandardi kujunemisvõimalused sõltuvad olemasoleva majandusruumi ulatusest. Sisemaaline majandusruum on liiga piiratud selleks, et senise tehnilise taseme juures ja päris üksi võimaldada rahvale ka praegusegi elutaseme säilitamist.

Eesti kroonika 1936, lk. 57